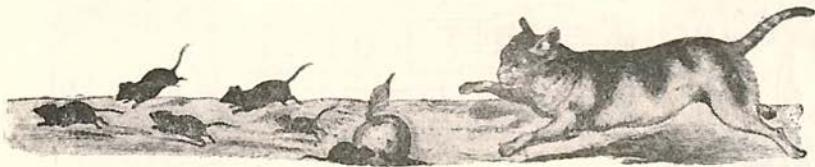

Слѣдъ нѣколко години той замина за Италия, гдѣто въ най-голѣма мизерия е слѣдвалъ въ академията по живопистъта въ Флоренция. Отъ тоя животъ на лишене той оставилъ Италия съ разстроено здраве, кето вече не се поправи.

Послѣднитѣ му дни въ София бѣха помрачени отъ боледуване, отъ непрѣкъсната тревога за лошото положение на страната и борба съ нужди и бѣдствия. Тоя безкористенъ и идеално честенъ дѣятель, занимавалъ най-високи дѣржавни постове, бѣше останалъ сътенъ сиромахъ. Той внезапно напустна къмъ края на 1907 год. България и замина за южна Франция съ сѣмейството си. Отъ Милано получихъ картичка отъ него съ привѣтъ. Слѣдъ нѣколко дена, пристигналъ въ Гренобль, той се помина.

Ив. Вазовъ.

Уменъ селянинъ.

Единъ селянинъ продалъ на единъ търговецъ крава, която давала по 10 килограма млѣко на денъ.

Слѣдъ нѣколко дена търговецъ срѣща на селото селянина и му казалъ:

— Слушай, приятелю, кравата не дава по вече отъ 3 килограма млѣко.

— Драги господине, — отговорилъ селянинъ, — ако ти продадохъ крава, не ти продадохъ и ливада.

Прѣв. Теменужковъ.

